

§ 732, stk. 2, om sigtelsen og om retten til ikke at udtale sig, jf. § 752, stk. 1.

Udgifter til en beskikket forsvarer udredes – lige- som øvrige sagsomkostninger – i første omgang af det offentlige, jf. retsplejelovens § 741, med forbehold for at få dem erstattet af den sigtede, jf. retsplejelovens § 1007, stk. 1.

Som udgangspunkt kræves de udgifter, der er med- gået til sagen, herunder salær til den beskikkede for- svarer, erstattet hos den pågældende, såfremt ved- kommende findes skyldig, jf. nærmere retsplejelovens §§ 1008-1011. Efter retsplejelovens § 1012 træffer retten afgørelse om omkostningsspørgsmålet, samti- dig med at der afsiges dom i sagen. Når sagen afsluttes uden dom, træffes afgørelsen ved kendelse.

Inddrivelse af pålagte sagsomkostninger sker dog med respekt af det såkaldte transbeneficium, hvorefter der skal overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold og til opretholdelse af et beskedent hjem, jf. herved retsplejelovens § 509 (ud- læg) og kildeskattelovens § 73, stk. 3, 4. pkt. (lønin- deholdelse).

10.2. Regeringens overvejelser

Hvis der er grund til at formode, at en person har be- gået en forbrydelse under Den Internationale Straffe- domstols jurisdiktion, og den pågældende efter an- modning fra domstolen skal afhøres af nationale myn- digheder, skal den pågældende i overensstemmelse med statuttens artikel 55, stk. 2, have ret til at få be- skikket en advokat, hvor det er »påkrævet af hensyn til retfærdighed«, og såfremt vedkommende ikke selv har antaget en advokat. Denne advokatbeskikkelse skal være vederlagsfri, hvis den pågældende ikke har tilstrækkelige midler til selv at betale. Endvidere har den pågældende i henhold til artikel 55, stk. 2, ret til at blive underrettet om mistanken, til ikke at udtale sig og til at have en forsvarer til stede under afhøringen. Den pågældende skal underrettes herom inden afhø- ringen.

Efter retsplejelovens § 731 er forsvarerbeskikkelse for den sigtede ikke obligatorisk i forbindelse med udenretlige afhøringer til brug for udenlandske (og in- ternationale) retssager. Dog kan der i medfør af § 732 beskikkes en forsvarer for sigtede, når retten efter sa- gens beskaffenhed, sigtedes person eller omstændig- hederne i øvrigt anser det for ønskeligt og sigtede ikke selv har skaffet sig bistand af en forsvarer. Anmod- ning om forsvarerbeskikkelse kan fremsættes af både den sigtede og politiet.

Statuttens krav om, at der skal ske forsvarerbeskik- kelse, hvor det er påkrævet af hensyn til retfærdighed,

må antages at indebære en højere tærskel for forsva- rerbeskikkelse end den, der gælder efter retspleje- lovens § 732. Det må således antages, at retten efter sa- gens beskaffenhed, sigtedes person eller omstændig- hederne i øvrigt vil anse det for ønskeligt at beskikke en forsvarer i alle de tilfælde, hvor hensynet til retfær- dighed efter statuten kræver, at der beskikkes en for- svarer.

Der er derfor ikke behov for særskilte regler om ret til forsvarerbeskikkelse i sager vedrørende afhøringer i Danmark til brug for Den Internationale Straffedom- stol.

Som det fremgår af pkt. 10.1., kendes statuttens ordning med vederlagsfri advokatbeskikkelse, hvor den pågældende ikke har tilstrækkelige midler til selv at betale, imidlertid ikke i dansk retspleje, hvor det beror på transbeneficium, om pålagte sagsomkostninger inddrives.

For at skabe en klar og let administrerbar omkost- ningsregel, der ikke forudsætter en vurdering af den pågældendes betalingsevne i forbindelse med afgørel- se af, om der skal pålægges sagsomkostninger, fore- slås en bestemmelse, hvorefter udgifterne til beskik- ket forsvarer afholdes af det offentlige, medmindre retten under særlige omstændigheder bestemmer, at de skal betales af den, der afhøres, jf. lovforslagets § 6. Dette svarer til ordningen efter udleveringslovens § 14, stk. 2.

11. International fuldbyrdelse af straf

11.1. Gældende ret

11.1.1. Efter lov om international fuldbyrdelse af straf mv. (lov nr. 323 af 4. juni 1986, som ændret ved lov nr. 291 af 24. april 1996) kan fuldbyrdelse her i landet af afgørelser om straf mv., der er pålagt i et an- det land, ske efter omsætning eller tilpasning af den sanktion, der er pålagt ved den udenlandske afgørelse. Afgørelsen om omsætning eller tilpasning træffes ved dom. Ved fuldbyrdelse af bøder og konfiskation kan den pågældende dog få lejlighed til at få sagen afgjort ved en udenretlig bødevedtagelse eller vedtagelse af konfiskation. Fuldbyrdelse af en udenlandsk afgørelse skal som udgangspunkt ske efter reglerne om omsæt- ning. Vil det ellers ikke være muligt at få en domfældt overført hertil, kan fuldbyrdelse dog ske efter reglerne om tilpasning. Herom henvises til lovens § 3, stk. 2-3, § 4, § 5 og § 11, jf. §§ 9 og 10.

Fuldbyrdelse her i landet af nordiske straffedomme sker efter lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde mellem Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. Efter lovens § 4 omsættes